

pligtig Ejendoms Udstyknings forholdes efter Reglerne i Lov Nr. 321 af 22. December 1915 § 8, sidste Stykke.

§ 17.

Denne Lov gælder ikke for Færøerne.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Nærværende Lovforslag slutter sig til det Rigsdagen forelagte Forslag til Lov om Grundskyld til Staten, hvorefter Ejendomsskylden til Staten i Henhold til Lov Nr. 103 af 15. Maj 1903 vil bortfalde fra 1. Juli 1921 og blive afløst af en Grundskyld, der paalignes de faste Ejendomme efter Ejendommenes Grundværdi, saaledes som denne fastsættes ved de almindelige Jordvurderinger, foreløbigt paa Grundlag af den i Henhold til Lov Nr. 671 af 21. December 1918 paabudte Vurdering, der skal finde Sted i Aaret 1920. Saafremt dette Forslag til Lov om Grundskyld til Staten bliver til Lov, vil fremtidig samtlige Ejendomsskatter til Staten være at udrede i Forhold til Jordværdi, hvorved forstaas Jordens Værdi i ubebygget Stand under Hensyn til Beskaffenhed og Beliggenhed og til en i økonomisk Henseende god Anvendelse.

Naar man saaledes for Statsskatternes Vedkommende forlader Ejendomsskylden, hvor Værdien af „den faste Ejendom“ som saadan (Jord og Bygninger) er Ligningsgrundlag, og lader Ligningen ske alene efter Jordens Værdi, maa de nugældende Regler for den kommunale Beskatning af faste Ejendomme undergaa Forandring. Dette gælder særligt, forsaavidt angaar den kommunale Ejendomsskyld, der i Henhold til Lov Nr. 85 af 15. Maj 1903 lignedes til Københavns Kommune, en Del Købstæder (Frederiksberg indbefattet), Sognekommuner og Amtskommuner, idet den kommunale Ejendomsskyld ligefrem lignedes paa Grundlag af de i Henhold til Stats-Ejendomsskyldloven foretagne Vurderinger og i det hele taget følger Regler, der ganske svarer til Stats-Ejendomsskyldloven. Den Kritik, der er rejst imod Ejendomsskylden, og som særligt gaar ud paa, at det er irrationelt at beskattede Bygningsværdien paa samme Maade som Jordværdien, idet Bygningsværdien er et Resultat af Arbejde, medens Jordværdien skyldes Samfundet — gælder ligesaa fuldt den kom-

munale som den statslige Ejendomsskyld. En Reform af Skattegrundlaget for den statslige og kommunale Ejendomsskyld er derfor lige paakrævet og bør af Hensigtsmæssighedshensyn gennemføres samtidigt for begge Skatters Vedkommende.

Men ogsaa for de øvrige kommunale Ejendomsskatters Vedkommende bør en Revision finde Sted. Det gælder om alle disse Skatter, at de hviler paa forældede og i høj Grad uensartede Regler, der navnlig for Købstadkommunernes Vedkommende har vist sig ganske ufyldestgørende og har medført et stærkt Misforhold mellem Ejendomsskatterne og de personlige Kommuneskatter. Særligt under de nuværende økonomiske Forhold er det af Vigtighed for Kommunerne, at deres Skatter hviler paa det rette Grundlag — og at man kommer bort fra den Fiksering, der i saa lang Tid har virket hæmmende for Udnyttelsen af de faste Ejendomme som Skatteobjekter i Købstæderne. Den af Indenrigsministeriet under 10. Maj 1910 nedsatte kommunale Skattekommission indstillede da ogsaa for Ejendomsskatternes Vedkommende, at der søgtes tilvejebragt mere ensartede Regler.

Der skal her gives en samlet Oversigt af de nugældende Regler for de kommunale Ejendomsskatter:

I *Københavns Kommune* er Ejendomsskatterne følgende: Grundskat, Arealsskat, Brolægningsskat, kommunal Ejendomsskyld og Brandvæsens-Bidrag.

Grundskatten lignedes dels efter Jordværdi, dels efter Bygningsværdi. For den Del af Byen, der ligger indenfor de tidligere Volde, er Grundens Værdi fastsat ved Reskript af 19. Marts 1756. De enkelte Grundstykker blev da opmaalte og ansatte til Takster, varierende efter Beliggenhed, fra 16 Øre til 2 Kr. 66 Øre pr. Kvadrat-Alen skattepligtig Grund. Som saadan regnes kun Grundens Udstrækning mod Gaden i en Dybde af 20 Alen